

KURJER ZAGŁĘBIA

Dziennik bezpartyjny polityczno-społeczno-literacki. Wychodzi codziennie w godzinach rannych z wyjątkiem dni poświęconych.

PRZEDPŁATA „Kurier Zagłębia” kosztuje
- Sosnowca z odnośnikiem rocznie mk. 2400,
półrocznie 1200 kwartalnie mk. 600,
- miesięcznie mk. 200. pocztą mk. 250. —
Za terminowy druk ogłoszeń, komunikatów
i ofiar administracja nie odpowiada.

OGŁOSZENIA. Za wiersz nonparelowy na 1
stronie Mk 60, na 3 str. Mk. 50, na 4 str. Mk.
35. Nadesłane wiersz garmontowy Mk. 75.
Drobne za wiersz Mk. 10, najmniej Mk. 100.
Dla zagran. 100% drożej. Każda podwyżka obo-
wiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od
dnia zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia.

Adres Redakcji i Administracji: **SOSNOWIEC,**
ulica Dąblińska Nr 1

Adres dla depesz: „KURJER” — SOSNOWIEC

Administracja otwarta od 9 rano bez przerwy
do g. 7 wiecz. W niedziele i święta od 8 do 10 r.

W sprawach redakcyjnych redaktor przyjmuje
interesantów tylko od 13 w poł. do 2 po poł.

PRENUMERATE i OGŁOSZENIA przyjmują
Kantory własne oraz Księgarnie w Zagłębiu Tęw
Ak. „Reklama Polska” w Warszawie i w wy-
stkie Biura ogłoszeń w kraju i zagranicą.

Cena pojedynczego egzemplarza **mk. 15.** (Na G. Śląsku **30 tom.**) **SOSNOWIEC,** środa dnia 22 lutego 1922 roku. Nr. 43. Rok XVI

KINO-SFINKS

Od poniedziałku 20 do 26 lutego

3-cia serja „Jeździec bez głowy”
p. t.

Tajemnicza moc

dramat cyrkowy detektywny w 5 częściach w roli
głównej HARRY PEEL.

KINO-ORAZA

Dzisiaj i dni następne. Dla młodzieży doswolone.

Największa i najwspanialsza sensacja świata, która
przewyższa dotychczas wszystkie widziane seryjne
obrazy.

V-ta serja **INDYJSKI SZTYLET**
EDDIE POLO

Bohaterska epopeja w 6 częściach w roli głównej

Nieporównany w boksie pływaniu i skokach. Silny jak lew, zwinny
jak małpa, odważny jak tygrys.

Każda serja stanowi oddzielną całość.

Od **KASZLU** i przeziębienia
UŻYWAJ wyrobu „**PASTYLKI NEO-VALDA**”
LABORATOR. CHEMICZNO-FARMACEUTYCZNE
MOULIŃSKI i KROGULECKI w WARSZAWIE
Zadać w aptekach i składach aptecznych.

Rząd polski a konferencja w Genui.

Minister spraw zagranicznych Skirmunt przyjął 18-go b. m. w swoim gabinecie przedstawicieli prasy polskiej, aby im przedstawić obecne stadium prac przygotowawczych na konferencję geneueńską, oraz ogólne położenie międzynarodowe państwa.

Ze słów ministra Skirmunta wynika, że otrzymane w Warszawie propozycje współdziałania w konferencji geneueńskiej w pierwszej chwili zaraz nasunęły mimo woli obawy, które posiadały swe uzasadnienie w tem, że po raz pierwszy mieli się znaleźć na konferencji światowej przedstawiciele Niemiec i sowieków, co wobec nieokreślonego dościsłej tematu obrad musiało budzić zaniepokojenie. Aby zapobiedz ewentualnym niespodziankom, trzeba było poczynić kroki dla porozumienia się z tymi przynnikami międzynarodo-

wymi, z którymi łączy nas wspólna polityka.

Przed trzema jeszcze tygodniami polskie przedstawieli dyplomatyczne w Paryżu, Pradze i Bukareszcie, otrzymały instrukcje, by weszły w kontakt z rządami przy których są akredytowane, celem porozumienia się w sprawie konferencji geneueńskiej. Szło o usunięcie ewentualnego niebezpieczeństwa i o sprezywanie programu. Od powiedzi, jakie dotąd na deszły, można uważać za pomyślne.

Każde z państw wspomnianych podziela w zupełności poglądy Polski.

Obecnie jest już ustalone, że przed konferencją w Genui odbędą się przedwstępne narady międzyna-rodowe dla przygotowania tej konferencji. W naradzie tej weźmie udział także i Polska. Program Polski da się streścić w punktach na-

Dr. Ludwik Poznański

Choroby: uszu, nosa, gardła i płuc

powrócił z wojska i wznowił przyjęcia.

Sosnowiec, Małachowskiego 9 parter.

Przyjmuje od 11—1 i 5—7. Niedziele i święta 12—1. 793

Dr. H. Grodziński

h. lekarz szpitali chorób wenerycznych i skórnych

Choroby weneryczne, skórne, i moczopłowe. 1842

Przyjmuje od 11—3 i od 6—8. Pn. 5—6. Sosnowiec Kowalska 2 m. 7 (2 p.)

stępujących: kontakt z Paryżem, kontakt z małą ententą, a ewentualnie także porozumienie z państwami bałtyckimi.

Co do państw bałtyckich skorzystano tu z decyzji zeszłorocznego zjazdu ministrów spraw zagran. odbytego w Helsingforsie, który to zjazd nazaczył następne zebranie tych ministrów na zimę ubiegłego roku w Warszawie. Minister Skirmunt porozumiał się w tej sprawie z rządami państw bałtyckich w grudniu, jednakże dopiero po konferencji w Cannes cała sprawa mogła objąć konkretne kształty.

Zjazd ministrów państw bałt. odbędzie się w Warszawie między 5. a 15. III. b. r. Podkreślono także, że zjazd ten nie jest skierowany przeciwko żadnemu państwu, a specjalnie nie przeciwko Rosji. Aby co do tego nie było nawet cienia wątpliwości, rząd polski o tym zjeździe poinformował p. Karachana. Polska weźmie też udział w zjeździe ekspertów małej ententy, zwołanym do Belgradu.

Termin tego zjazdu nie jest jeszcze ustalony, gdyż jest on zależny od powrotu Benesa z zagranicy. Jednakże p. Benesz znajduje się w kontakcie z min. Skirmuntem i zapowiedział, że zebrane przez się informacje przedstawi zjazdowi w Belgradzie. Należy także zaznaczyć, że prezydent Poincare proponuje rządowi Wielkiej Brytanji rozszerzenie zjazdu wielkich mocarstw na zjazd, w którym wzięłyby udział także i inne państwa. Mowa tu o zjeździe przedwstępnym przed konferencją geneueńską. Akcję tę minister Skirmunt w ten sposób rozumie, iż ma to być jak

najściślejsze porozumienie się z innymi mocarstwami. Nota pokojowa musi dźwić cześć w Genui, jeżeli konferencja geneueńska nie ma pozostać bez rezultatu.

Rząd polski prowadzi także rozmowy z Anglią w sprawie geneueńskiej i przewidziany jest kontakt obu dyplomacji.

Główna konferencja geneueńska poświęconą będzie przede wszystkim sprawom ekonomicznym, Idzie o od budowę Rosji i Europy Środkowej. Położenie Polski jest w tej sprawie o tyle drażliwe, iż wobec Rosji musi ona należeć do tych, którzy jej pomagają, przy odbudowie zaś równo wagi ekonomicznej Europy Środkowej Polska znajduje się w gronie zupełnie odmiennem, mianowicie tych którym się coś należy.

Do spraw wewnętrznych Rosji mieszać się nie potrzeba. Polska w tym wypadku stoi twardo przy tem stanowisku. Nie chcemy aby Rosja stała się czyjakolwiek kolonią, nie chcemy jej dzielić na strefy, ale rozumiemy, że jest ona obecnie polem do współdziałania ekonomicznego. W Warszawie prowadzone są roboty przygotowawcze do konferencji geneueńskiej bardzo intensywnie. Prowadzi je pan Antoni Wieniawski. Biuro jego podzielone jest na 4 działy: pierwszy dział polityczny na którego czele stoi wicedyrektor departamentu p. Kajetan Majerski, drugi skarbowy pod kierownictwem p. Makowieckiego trzeci handlowy, którym kieruje p. Julian Huzarski czwarty transportowy pod kierunkiem p. Eberharda.

Te cztery działy zajęte są robotami przygotowawczymi albowiem konieczne jest zebranie materiału do tyczącego zarówno Polski jak i Rosji. Jednym z zagadnień polityki polskiej na konferencji geneueńskiej, aby nie załatwiano spraw międzynarodowych o ile nas dotyczą i ażeby sprawa wschodniej Małopolski między innymi nie weszła na porządek dzienny konferencji w Genui. Co do terminu konferencji geneueńskiej, należy stwierdzić, że konferencja będzie odroczone na czas późniejszy. Przewidziany jest termin między drugą połową kwietnia a początkiem maja.

Prawdopodobnie zbierze

się konferencja w dniu 1 maja br. Skład delegacji polskiej nie jest jeszcze ustalony. Przypuszczalnie oprócz głównych delegatów którzy mieć będą swoich zastępców, pojedą do Genui także eksperci i cały sekretariat. Omawiając inne sprawy, minister Skirmunt zaznaczył, że dopiero od 6 bm. Polska znajduje się w pełnym sojuszu z Francją. Stało się to w dobie pełnej niepokoju. Ustalenie w tej chwili stosunku naszego do Francji jest bardzo cenne.

Równoległe do tego układy dają się również stosunki nasze z Czechosłowacją.

Opracowuje się statut na podstawie którego ma działać komisja mieszana polsko-czeska dla usunięcia zatargów na Śląsku Cieszyńskim. W komisji tej znajdować się będzie z każdej strony po 4 członków, a w szczególności przedstawiciel ministerstwa spraw zagranicznych, wewnętrznych, wyznań i pracy. Członkowie tej komisji zostaną wyznaczeni jeszcze w ciągu tego tygodnia i wkrótce rozpoczną swe prace.

W sprawie Jaworzyny dąży się do kompromisowego jej załatwienia, które najprawdopodobniej uwzględni nasze najważniejsze interesy.

Definitywne załatwienie sprawy zostanie powierzona komisji, która ma być dopiero utworzona. Omawiając sprawę wileńską, minister Skirmunt zaznaczył, że rząd w oświadczeniu swoim stwierdził już raz że uzależnia swoje ostateczne postulaty w tej kwestji od decyzji sejmiku wileńskiego. Rząd musi się liczyć zarówno z czynnikami wewnętrznymi, z wola swego społeczeństwa z wola ziemi wileńskiej, jako też z czynnikami międzynarodowymi. Rząd musi być czujny, aby przy uregulowaniu sprawy wileńskiej zachowane było przynajmniej minimum ostrożności. W tym kierunku będą sły starania ministerstwa spraw zagranicznych. Co prawda minister się nie lęka, że receptę taką łatwo napisać, ale niełatwo wykonać ją przez rząd odpowiedzialny.

G. P.

Ułatwienie paszportowe dla Targu Wroclawskiego

Wroclawskie Towarzystwo Targowe komunikuje nam: Dla zagranicznych kupców i przemysłowców z wiedzających Targ Wroclawski wystawienie zbiorowe go wizum jest ogólnie dopuszczalne, przy którym uczestnicy płacą tylko pół węża należytości pod warunkiem wspólnej podróży tam i z powrotem, Ci podróżni którzy nie mogą wrócić w spólnie z przyczyn handlowych zostaną skreśleni z listy zbiorowej przez Wroclawską władzę policyjną i otrzymają osobne wizum do osobistego paszportu, u poważniające do podróży z powrotem, za które mają do płacenia znacznie niższą należytość, jaką płaci ludność tubylcza, Niemieckie biura paszportowe w Polsce, mianowicie biuro paszportowe ambasady w Warszawie, biuro paszportowe w Poznaniu, w Łodzi i w Bydgoszczy otrzymały od Ministerstwa spraw zagranicznych upoważnienie do wydawania jadącym na Targ Wroclawski bez przeszkody i na życzenie zbiorowe wizum. Pewna ilość uczestników nie jest przepisaną, o tem biura paszportowe same zdecydowały. Można jednak dać zbiorowe wizum dla 2 albo 3 podróżnych w miejscowości nie nadających się z przyczyn komunikacyjnych do tworzenia większego towarzystwa podróżnych. Ogólne zniżenie należytości za wizę dla podróżnych z Polski nie było możliwe, bo rząd polski z swej strony podwoił należytość dla obywateli niemieckich. Podróżni na targ z obsadzonego terenu Górnego Śląska powinni się postarać w niemieckim biurze paszportowym w Opolu o wizy potrzebne do podróży do Niemiec. Ze względu na pertraktacje je

szcze niedokończone w sprawie regulacji granic na Górnym Śląsku i uwzględniając okoliczność, iż waluta niemiecka pozostanie tym czasem w części Górnego Śląska, mającej być przejętą przez Polskę, polecono biuru paszportowemu w Opolu żądać 15 marek w banknotach za wizę tam i z powrotem, od stałych zamieszkańców polskiej części Górnego Śląska.

TELEGRAMY.

O ogłoszenie amnestji sowieckiej.

WARSZAWA. Ministerjum Spraw Zagranicznych otrzymało od przedstawicielstwa dyplomatycznego Rosji i Ukrainy noty z propozycją jaknajszybszego ogłoszenia i zastosowania amnestji, wydanej swego czasu przez rządy rosyjski i ukraiński a tyżące się poddanych rosyjskich, którzy walczyli przeciwko czerwonej armji. Propozycja zawarta w nosie odnosi się do bywateli rosyjskich i ukraińskich internowanych dotąd w obozach dla jeńców.

Sprawa konferencji geneueńskiej w Kom. Spr. Zagr.

WARSZAWA. Na ostatnim posiedzeniu sejmowej komisji spraw zagranicznych p. Dąbski wygłosił dłuższe przemówienie, słuchane z wielką uwagą. Mówca zwrócił uwagę, że konferencja geneueńska może być przez Polskę wyżytkowaną z wielkim dla niej pożytkiem, ponieważ pacyfikacja i odbudowa Europy leży w interesie Polski. Wynikiem tej konferencji musi być uznanie sowieców, a więc ulegalizowanie rządu z którym zawarliśmy szereg traktatów. Konferencja geneueńska ma program

tak obszerny, że będzie tam można poruszyć każdą kwestję idąc w ślady Poincarego, musimy żądać, aby traktat ryski zaliczony był do „traktatów istniejących”. W tym celu należy się do magać od Francji uznania traktatu ryskiego w całości ewentualnie w formie protokułu dodatkowego do za wartej umowy politycznej. To samo odnosi się i do Czech. W tej sprawie należałoby się także porozumieć z rządem sowieców. Niestety dla Polski jest to, że w sprawie granic traktaty wersalski i ryski mówią co innego.

Dla Polski bezwarunkowo obowiązującym jest traktat ryski i niedopuszczalne jest zawieranie jakichkolwiek umów z jakimkolwiek obcym państwem bez uznania tego traktatu. Granice wschodnie Polski traktować należy jako całość nie wyodrębniając pewnych problemów.

Niezałatwienie autonomji Galicji wschodniej natychmiast po podpisaniu traktatu ryskiego stwarza nieporządek i niepewność zarówno w kraju jak i za granicą.

Czterdzieści memorjałów ukraińskich.

WARSZAWA. Kost Lewicki z Petruszewiczem złożyli już 40 memorjałów w Lidze Narodów. Dotychczas Liga Narodów przecho dzi nad akcją tą do porządku dziennego, uważając reżyserów tej akcji za samozwańców.

N. D. wypowiada walkę gabinetowi Ponikowskiego.

WARSZAWA. „Kurj. Lwowski” pisze: Pogłoski o tworzeniu się nowego stronnictwa spędzają sen z powiek prawicy, reprezentowaną przez N. D. Ponieważ endecy podejrzewają, że mementami nowego stronnictwa są wybitni członko-

wie obecnego gabinetu — więc z tego powodu postanowili gabinet p. Ponikowskiego ostro zwalczać i wywołać przesilenie rządowe i już w tym kierunku rozpoczęli pierwsze kroki.

Przeciwko demoralizacji za pomocą film kinematograficznych.

WARSZAWA. W Min. Spr. Wewn. odbyła się konferencja w sprawie przeciw działania rozpowszechnianiu się film kryminalnych. W konferencji wzięli udział przedstawiciele prokuratorji władz sądowych oświatowych, instytucji społecznych lekarskich i t. p., wypowiadając się kategorycznie przeciwko udzielaniu pozwoleń na wyświetlanie film o tendencji wybitnie kryminalistycznej i pornograficznej. Obecni na konferencji przed dyskusją byli świadkami wyświetlania film sensacyjno-kryminalno-detektywistycznych.

Nowa konferencja państw sukcesyjnych.

RZYM. W konferencji państw sukcesyjnych Polskę reprezentują pp. Lorenz i Zabiński. Otworzył posiedzenie konferencji przedstawiciel Włoch Ricci. W dyskusji zabiera li głos przedstawiciele Węgier i Rumunii oraz p. Lorenz imieniem Polski. — Właściwe prace rozpoczną się w komisjach w piątek a to z powodu opóźnienia się przyjazdu rzeczoznawców kilku państw.

My sem tady w Londynie.

LONDYN. Dr. Benesz przybył tu w sobotę o godzinie 8 wieczorem. Celem wizyty premiera Czechosłowacji jest zaznajomienie się ze stanowiskiem rządu angielskiego w sprawie konferencji geneueńskiej, oraz omówienie kwestji pomocy finansowej dla Austrii

Kraży pogłoska, jakoby Dr Benesz zamierzał również podjąć się misji pośrednictwa między rządami angielskim i francuskim w sprawie pewnych kwestji, dotychczas nieregulowanych.

Choroba Lenina?

MOSKWA. Kraży tu pogłoska, że Lenin zachorował. Wedle tej pogłoski Lenin czuje się bardzo wyčerpany i zniechęcony do dalszej pracy. Uważa on, że w taktyce komunistycznej oraz w zewnętrznej polityce sowieców poczyniono w ostatnich czasach błędy nie do naprawienia. Tem się też tłumaczy, że Lenin usunął się obecnie od pełnienia obowiązków prezesa rządu w czym zastępuje go Ciurupa.

Kronika telegraficzna.

× „Neue Freie Presse” donosi z Londynu Marconi dostał ataku apoplektycznego Stan jego zdrowia jest niepokojący (Marconi jest słynnym wynalazcą teleg. bez drutu).

× Wpłacone dotychczas w Warszawie na poczet daniny przed ustawowym terminem wpływu wynoszą ogółem 400,000,000 mk.

× Prasa sowiecka komunikuje o bliskim zawarciu traktatu handlowego rosyjsko-czeskiego, którego wytyczne zostały już przez obie strony ustalone. Traktat ten zawierający również uznanie sowieców „de iure”, podpisany będzie w tym tygodniu.

× W Wiedniu krąży pogłoska, że rząd kowieński postanowił wypuścić z więzienia członków P. O. W.

× Do Ministerstwa rolnictwa zwróciły się władze duńskie z propozycją aby corocznie kilkunastu biednych Polaków rolników odbywało praktykę w Danii, w większych gospodarstwach, Praktykanci zarabialiby na koszt utrzymania.

× W drodze do Gdańska znajduje się 315 sierot polskich ze Sybiru.

OSKAR WILDE.

Przekład CZESŁAWA KOZŁOWSKIEGO.

Duch Canterville'ów.

7 Opowieść Mylo-Idealistyczna.

Ale jakiż widok go czekał! Coś się zapewne przytrafiło widmu, bo płomień znikł bez śladu z jego zapadłych oczodołów, lśniąca kosa wysunęła mu się z rąk, a samo wspierało się o ścianę w wymuszony i niewygodny sposób. Rzucił się i porwał, je w ramiona, — gdy ku jego zgrozie, głowa widma zesłiznęła się i potoczyła po podłodze, ciało skurczyło się... i po chwili trzymał już w objęciach tylko bawełnianą firankę, mając u nóg miotłę, topór kuchenny i wydrążoną brukiew. Nie mogąc sobie wytłumaczyć osobliwej tej metamorfozy, z gorączkowym pośpiechem schwycił tablicę i w szarem świetle porannem wyczytał te straszne słowa:

DUCH OTISOW
JEDYNE PRAWIE RZETELNE WIDMO
Strzeżcie się imitacji
WSZYSTKIE INNE SĄ PODROBIONE.

Zrozumiał teraz wszystko. Wzięto go na kawał okpiono i wywiedziono w pole. W oku błysnął mu stary Canterville'owski ogień: zgrzytnął bezzębne mi dziąsłami i wysoko nad głowę uniósłszy suche dłonie, poprzysiął wedle obrazowej frazeologii dawniej szkoły, że gdy kur dwukrotnie zadmie w swój róg weselny, czyni się staną i krew się poleje i mord wyruszy w świat cichymi stopy.

Ledwie uwięził tą tyradę okropną klątwą, kiedy z czerwonego dachu dalekiej stodoły rozległo się pianie. Duch parskał przeciągłym cichym śmiechem i czekał. Czekał godzinę, czekał drugą, lecz kogut jak na złość nie odzywał się więcej. Wreszcie o wpół do ósmej nadejście pokojówek zmusiło go opuścić placówkę dumnym krokiem cofnął się do siebie rozmyślając o nieziszczonych nadziejach i udaremionych wysiłkach. Tu zajął do ksiąg rycerskich, które wielce miłował i przekonał się, dotąd we wszystkich wypadkach, gdy użyto przytoczonego zaklęcia kur nieodmiennie odzywał się po raz wtóry. Bodajbysz szczeł skrzydlaku podły! — wygłosił duch. — były dnie, kiedy mym wiernym mieczem byłbym cię płał przez grdykę i zmusił zapiać mi we śmierci! Co rzekłszy zamknął się w wygodnej ołowianej trumnie i pozostał w niej do wieczora.

IV.

Nazajutrz duch czuł się słabym i zmęczonym okrutnie. Straszne podniecenie ostatnich tygodni zaczynało się dawać we znaki. Nerwy rozstroiły mu się doszczętnie, zrywał się na najłżejszy szmer. Przez pięć dni nie ruszył krokiem z pokoju i ostatecznie zdecydował się dać z krwawą plamą za wygraną. Otisowie jej nie chcą — dobrze: dowodzi to, że nie są jej godni. Są widocznie ludźmi niskiego, materialnego poziomu, zupełnie niezdolnymi ocenić symbolicznej treści zjawisk. Co się jednak tyczy ukazań nadprzyrodzonych tudzież rozwoju ciał astralnych — to te stanowią całkiem odmienną dziedzinę i ściśle mówiąc nie były od niego zależne. Świętym jego obowiązkiem było ukazywać się w kurtytarzu raz tygodniowo, oraz szwargotać z głębi wykuszku pierwszej i trzeciej środy w każdym miesiącu

— i nie widział sposobu uchylić się od tych powinności bez szwanku dla honoru. Trudno przeczyć iż życie jego było bardzo grzeszne, ale z drugiej strony odznaczał się on wielką sumiennością we wszystkim, co nadmysłowe. To też trzech następnych sobot przechodził, jak zwykle kurtytarzem między dwunastą a trzecią w nocy, używając wszelkich przeczności, by go nikt nie widział ani słyszał. Zdejmował buty, stał możliwie najciszej po spróchniałych tarcicach, nosił luźny płaszcz z czarnego aksamitu i nie zaniebował namaszczać kajdan „Wygładzaczem” firmy „Wschodzące słońce”. Musimy wyznać że na ten ostatni środek ostrożności zdecydował się dopiero po ciężkiej walce wewnętrznej. Ale cóż robić! Pewnego wieczora, gdy Otisowie siedzieli przy obiedzie, wślizgnął się do sypialni posła i sprzątnął flaszkę. Zrazu czuł lekkie upokorzenie lecz potem miał dosyć rozsądku, aby przyznać wynalazkowi ważne zalety, zwłaszcza że ten służył poniekąd jego celowi. A jednak mimo to wszystko, nie pozostawiono go w spokoju. W kurtytarzu ciągle napięto cienkie sznurki, o które się potykał w ciemności a raz ubrany do roli „Czarnego Izaaka” czyli z Puszczy Hogley” runął jak długi na podłogę wysmarowanej przez bliźniaków chems ślizkiem od przedsonka aż do szczytu dębowych schodów. Ta ostatnia obelga w taką wprawiła go wściekłość że postanowił bądź co bądź zrobić jeden jeszcze wysiłek ku zabezpieczeniu własnej godności i pozycji towarzyskiej i nawiedzić zuchwałców w swym sławnym charakterze „Nieopatrzego Ruperta, czyli bezgłowego Hrabi.”

d. c. n.

